

Mal mot friheten

Av Lea, 5. klasse

Alt startet i en by. Mal bodde i et lite hus litt utafor byen. Hun gikk på en skole der. Bestevennene hennes bodde i byen. Mal mista moren sin når hun var 5 år. Det eneste hun har igjen er et bilde av moren.

Mal: Ahhhhhh! Alt er dritt! Jeg hater deg!

Pappa: Din drittunge!

Mal: Jeg går.

Pappa: Ok - håper du aldri kommer hjem.

Mal: Ååååååhhhhh, ok da gjør jeg ikke det!

Forfatter: Mal banker på døren til Emma. Hun åpner.

Emma: Hei! Hva skjer?

Mal: Pappa kasta meg ut.

Emma: Hvorfor?

Mal: For han er frekk.

Emma: Hahaha - jeg vil vite hvorfor. Please!

Mal: For den nye kjærsten hans slo opp.

Emma: Er ikke det bra?

Mal: Nei, for nå er han dritsur. Han sier at jeg ødela livet hans.

Forfatter: Bank bank.

Emma: Det er Sara.

Sara: Hei! Jeg visste ikke at du hadde besøk.

Mal: Det går bra. Du kan komme inn.

Emma: Kom inn

Sara: Hei! Lenge siden sist.

Mal: Hei! Jeg har savna deg, men hvorfor er du her?

Sara: Jeg ville bare spørre dere om dere ville være med på piknik

Mal/Emma: Jaaa - eller ikke. Vi har mye lekser. Sorry!

Sara: Det går bra, men hvis dere vil kan jeg hjelpe dere med leksen deres - hvis dere vil da?

Mal: Det vil vi gjerne. Takk!

Sara: Mal kan jeg bare spørre hvorfor du er her?

Mal: Pappa kastet meg ut.

Sara: Hvorfor?

Mal: Fordi han er en dust og frekk og ganske idiotisk, og han sier at alt er min feil.

Emma: Hva er din feil?

Mal: Han sier det er min feil at kjæresten hans slo opp.

Emma: Hva er gærent med faren din?

Emma: Hei, hvis du vil kan du overnatte. Bare vent, jeg må snakke med mamma.

Mal: Jaaaaaaaaaaaa - gjerne!

Sara: Kan jeg være med

Emma: Ja, så klart! Jeg må spørre mamma først.

Sara/ Mal: liiiii - gleder meg!

Forteller: De holdt hender og pakket til piknik.

Emma: Jeg tar med kjeks og brus og Sandwich.

Forteller: Etter en stund kom de til en fin plass og hadde pikniken der.

Etter en liten stund ville de spille fotball, men så kom de til et tre. De hadde aldri sett noe så vakkert før!

Det er som det er ment for oss. Det er så vakkert. Vi går nærmere.

Forfatter: De gikk nærmere. Da begynte noe å lyse.

Emma: Hva er det?

Sara: Jeg vet ikke.

Mal: Jeg vet det. Det er en portal!

Emma: Hæææ - det er ikke sant?

Sara: Portaler finnes ikke!

Mal: Hva er det da? Vi går nærmere. Ææææææææ! Hva skjer?

Emma: Hjelp, hjelp, hæ, hjelp å hjelp! Men hvorfor?

Sara: Det er Emma som trenger hjelp. Vi kommer!

Mal: Hvordan skjedde dette?

Emma: Jeg vet ikke - ææ hjelp noen! Hvordan skjedde dette? Sara: Hva er dette?

Mal: Jeg aner ikke - vi slipper på tre!

Forfatter: De visste ikke hva som ville skje, men de telte til tre. En – to - tre og så sa de - slipp!

Ææææææ - hva har skjedd med dette stedet? Det er grusomt! Æsssj! Er det uttørket godteri eller? Jeg aner ikke, vet dere? Hei! Hvem er du da?

Forfatter: Jentene snakket i munnen på hverandre. De møtte en skapning.

Mal: Hva er det? Men hun visste egentlig hvor de var og hvem som eide dette stedet.

Mal: Jeg må bare si at jeg egentlig vet hvor vi er.

Emma og Sara: Så hvor er vi?

Mal: Alt jeg husker er at jeg og mamma dro hit, men da så det mye mer annerledes ut. Hva har skjedd med dette stedet?

Sara: Oi se der - hva er det for noe?

Emma: Det ser ut som et slott!

En stemme: Det er et slott!

Mal/Emma/Sara: Hvem sa det?

Skapningen: Det er meg!

Mal: Å det er skapningen.

Emma: Skapningen?

Mal: Ææææææ - jeg visste ikke at du kunne snakke, men siden du kan det, så vil jeg bare spørre om hva som har skjedd med dette stedet?

Skapningen: Alt jeg vet er at en ond prinsesse, som heter Bianca, og vennene hennes Mia og Lise, de er fæle. De prøvde å skambarbere meg, men jeg klarte å

rulle vekk. Det var forferdelig grusomt! Tenk hvis jeg ikke hadde overlevd - ja det hadde ikke vært bra!

Emma: Nei, nei. Det hadde ikke vært bra, men nok av det, hvor er vi? Og hva er det for noe? Hun pekte.

Skapningen: Det er slottet! Jeg sa det i stad. Men før var det jo fint her.

Sara: Hva har skjedd?

Mal: Det er foreldrene til Bianca. Er det de som har gjort dette?

Skapningen: Nei, nei! Det er Bianca og gjengen. De er fæle som jeg sa.

Mal: Jeg skjønner ikke hvorfor hun ødelegger.

Skapningen: Hva tror du egentlig?

Sara: Makt!

Skapningen: Helt riktig!

Mal: Så når skal vi skal vi ta dem?

Skapningen: Ingen tør det.

Sara: Jo! Vi tør!

Skapningen: Ok - jeg er med jeg og.

Mal: Da gjør vi det!

Forfatter: De tok med seg litt mat og drikke, og den lille skapningen, å gikk til slottet. Der møtte de prinsesse Bianca.

Bianca: Hei - hvem er dere? Og hva har dere til meg?

Mal: Bianca - vi er her for å ta deg!

Bianca: Jeg foretrekker prinsesse Bianca! Nei - det skjer ikke! Vakter - ta dem!

Sara: Prinsesse Bianca husker du ikke at vi sendte dem bort? Du har ingen vakter!

Jo meg! Jeg er lært opp for å ta inntrengere.

Så synd at døren var åpen da, men vi kan enkelt ta dere.

Mal: Ok, men først, kjenner du Kaia?

Bianca: Ja, men hun er død nå. Hun var egentlig min mor. Hvorfor spør du?

Mal: Er hun moren din? Men hun er min mor! Men hvem er du?

Bianca: Hvem er du?

Mal: Jeg er Mal.

Bianca: Mal? Jeg husket at jeg har en søster som het Mal.

Mal: Men du er ond. Jeg er god! Dere vet at jeg er god og bare så dere vet, sa stefaren min at jeg må være det. Men nok snakk om livet mitt, for nå skal jeg banke deg.

Bianca: Hvorfor?

Mal: For når noen sier at jeg skal gjøre noe så fullfører jeg

Forfatter: De begynte å kjempe. Mal vant. Jentene gikk litt rundt. De fant en snøalv inni en snøkule. Den ropte: Hjelp hjelp

Mal: Hva skal jeg gjøre? Skal jeg knuse den?

Snøalven: Jajaja

Pang sier det.

Snøalven: Jeg er fri! Tusen takk. De hadde tatt riket mitt. Jeg skal fikse det nå.

Alt og alle ble frie.

Mal / Emma / Sara: Kan du hjelpe oss ut her i fra?

Snøalven: Ja selvfølgelig! Jeg gjør alt for dere.

Mal/Emma/Sara: Tusen takk! Vi har en overnatting å rekke.

De fløy ut, men før vi er ferdig med historien ville jeg bare si at dere er velkomne tilbake når som helst.